

מ"ת 60131/03/14 - מדינת ישראל נגד לירון אוחנה

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 60131-03-14 מדינת ישראל נ'
אוחנה(עציר)
09 יוני 2014

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

בעניין:

המבקשת

מדינת ישראל

נגד

המשיב

לירון אוחנה (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת עו"ד תומר בן חמו
מטעם המשיב הובא. ע"י עו"ד גיא אבנון

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 (א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

נגד המשיב הוגש כתב אישום בגין 6 עבירות קשירות קשר לביצוע פשע, 6 עבירות סחר בסם מסוכן ו 6 עבירות החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

המשיב מואשם בביצוע סידרה של עבירות על פי פקודת הסמים כדלקמן :

אישום 1 :

בתאריך 18/2/14- בסמוך לשעה 17:45, קשר הנאשם קשר עם אחר העונה לשם עידן חליוה (להלן: "האחר") לבצע פשע, בכך שהאחר התקשר לפלאפון של הנאשם והשניים סיכמו בניהם כי הנאשם ימכור לאחר מנת סם מסוכן מסוג קוקאין. הנאשם הנחה את האחר כי מקום המפגש יהיה במגרש הכדורגל, בטבריה (להלן: "מקום המפגש")

בהמשך ובהתאם לאמור לעיל, באותו היום, כ - 10 דקות לאחר שיחת הטלפון, הגיע הנאשם למקום המפגש כשהוא נוהג ברכב מזדה 2 מ"ר 4572075 (להלן: "המזדה"). במעמד זה, מכר הנאשם לאחר סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 0.4319 גרם נטו (להלן: "הסמים") תמורת סכום של 380 ₪ שנמסרו לנאשם ע"י האחר תמורת הסמים באותו מעמד.

כחודשיים עובר לסעיף 1 לעיל, תאריך מדוייק אינו ידוע לתביעה, בשעה 20:30 או בסמוך לכך, קשר הנאשם קשר עם

עמוד 1

האחר לבצע פשע, בכך שסיכם עמו כי ימכור לו סמים מסוכנים מסוג קוקאין.

בהמשך ובהתאם לאמור לעיל, באותו היום, בסמוך לשעה 20:30 שעה מדויקת אינה ידועה למאשימה, בעסקו של האחר בחנות בגדי תינוקות בטבריה - "פיצקלה" (להלן: "העסק") מכר הנאשם לאחר מנת סס מסוכן מסוג קוקאין (להלן: "הסמים") בסכום של ₪ 400 שנמסרו לו ע"י האחר באותו מעמד תמורת הסמים.

אישום 2 :

בתאריך 25/2/14 בסמוך לשעה 20:13, קשר הנאשם קשר עם אחר העונה לשם שי עטיה (להלן: "האחר") לבצע פשע, בכך שבשיחת טלפון בין הנאשם לְאחר, סיכם הנאשם עם האחר כי הנאשם יגיע לביתו של האחר וימכור לו "בוף" של סם מסוכן מסוג חשיש תמורת 100

באותו היום, בסמוך לשעה 21:00, קשר הנאשם קשר עם האחר לבצע פשע, בכך שבשיחת טלפון בין הנאשם לאחר, סיכם הנאשם עם האחר כי הנאשם יגיע לביתו של האחר וימכור לו "אצבע" של סם מסוכן מסוג חשיש.

אישום 3 :

בתאריך 3/3/14 בסמוך לשעה 19.13, קשר הנאשם קשר עם אחר העונה לשם מויאל אילן (להלן: "האחר") לבצע פשע, בכך שבשיחת טלפון בין הנאשם לאחר, סיכם הנאשם עם האחר כי השניים יפגשו בקרית עמל בטבריה (להלן: "מקום המפגש") ובמעמד זה ימכור הנאשם לאחר סמים מסוכנים מסוג קוקאין.

באותו היום, בסמוך לשעה 19:30, בהמשך ובהתאם לקשירת הקשר, הגיע הנאשם למקום המפגש ברכב מזדה לנטיס מ"ר 4242723 (להלן: "המזדה לנטיס") ומכר לאחר סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 0.4300 גרם נטו (להלן: "הסמים") בסכום של ₪ 350 שנמסרו לנאשם ע"י האחר באותו מעמד תמורת הסמים.

אישום 4 :

כשלושה - חמישה חודשים עובר לתאריך 3/3/14, לפחות בחמישה מקרים שונים, (להלן: "התקופה"), בשעות ובתאריכים מדויקים שאינם ידועים למאשימה, קשר 0 הנאשם קשר עם אחרים - אילן מויאל ושי שבת {להלן: "האחרים"} לבצע פשע, בכך שבשיחות טלפון שהיו בינו לבין האחרים, סיכם עימם כי ימכור להם סמים מסוכנים מסוג קוקאין.

בהמשך לאמור לעיל, ובהתאם לקשירת הקשר, במהלך התקופה, בשעות ובתאריכים מדויקים שאינם ידועים למאשימה, לפחות בחמישה מקרים שונים, בעיר טבריה, מכר הנאשם לאחרים סם מסוכן מסוג קוקאין תמורת סכום של 350 - ₪ 400 אשר שולמו לו, באותו מעמד ע"י האחרים, תמורת כל אחת מעסקאות הסמים.

אישום 5 :

בתאריך 12/3/14 בסמוך לשעה 15:36 קשר הנאשם קשר עם אחר העונה לשם שי עטיה (להלן: "האחר") לבצע פשע, בכך שבשיחת טלפון בין הנאשם לאחר, סיכם הנאשם עם האחר כי הנאשם יגיע לביתו של האחר וימכור לו רבע "פלטה" של סם מסוכן מסוג.

בהמשך, באותו היום, בסמוך לשעה 16:58 קשר הנאשם האחר קשר לבצע פשע, בכך שבשיחת טלפון בין הנאשם לאחר, סיכם הנאשם עם האחר כי הנאשם ימכור לאחר "אצבע" של חשיש תמורת 100.

באותו היום, בסמוך לאותה שעה, שעה מדויקת אינה ידועה למאשימה, בהמשך ובהתאם לקשירת הקשר, נפגש הנאשם עם האחר בסמוך לביתו של האחר (ברח' שלמה המלך בטבריה) ומכר לו אצבע של חשיש (להלן: "הסמים") בסכום של 100 ₪ שנמסרו לנאשם ע"י האחר באותו מעמד תמורת הסמים.

אישום 6 :

בתאריך 13/3/14 בסמוך לשעה 17.57, קשר הנאשם קשר עם אחר העונה לשם שי עטיה (להלן: "האחר") לבצע פשע, בכך שבשיחת טלפון בין הנאשם לאחר, סיכם הנאשם עם האחר כי הנאשם ימכור לאחר "אצבע" של סם מסוכן מסוג חשיש.

אישום 7 :

בתקופה שבין ארבעה חודשים עד חודש וחצי עובר לתאריך 13/3/14 בשעות ובתאריכים מדויקים שאינם ידועים למאשימה (להלן: "התקופה") במספר הזדמנויות, לפחות בארבעה מקרים שונים (להלן: "עסקאות הסמים") בעיר טבריה, מכר הנאשם לאחר העונה לשם מאור זורע (להלן: "האחר") סמים מסוכנים מסוג חשיש, בכך שמכר הנאשם לאחר, בכל אחת מעסקאות הסמים, "אצבע" חשיש תמורת 100 ₪, או שתי "אצבעות" חשיש תמורת 200 ₪, אשר שולמו לו באותו מעמד ע"י האחר, תמורת כל אחת מעסקאות הסמים.

(להלן: "כתב האישום").

טענות הצדדים:

טיעוני המבקשת :

המבקשת עותרת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. לטענת המבקשת קיימות ראיות טובות לכאורה להוכחת האשמה המיוחסת למשיב אשר בין היתר כוללות את עדויותיהם של חמישה מקוני הסמים המסוכנים שרכשו הסמים

מהמשיב, זיהוי קולו של המשיב בהקלטות, שתיקתו של המשיב לאורך מרביתה של החקירה, תיעוד חלק מהשיחות המפלילות בין המשיב לקוני הסם מהם עולה קשירת הקשר לביצוע עבירות סחר בסם, דוחות עיקוב המתעדים חלק מעבירות הסם שביצע לכאורה המשיב, תפיסת הסמים.

המבקשת טוענת עוד, כי קיימת עילת מעצר בשל מסוכנותו של המשיב. זאת לאור עילת המסוכנות הסטטוטורית הקמה כנגד המשיב בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) שעל המשיב רובץ הנטל להפריכה.

ב"כ המבקשת טען כנגד שחרור המשיב לחלופת המעצר המוצעת וזאת מהטעמים הבאים :

- א. לחובת המשיב הרשעות קודמות בעבירות סחר בסמים, החזקת סם שלא לצריכה עצמית בגין ריצה עונשי מאסר קודמים.
- ב. לחובת המשיב הרשעות קודמות בעבירות הפרעה לשוטר, תקיפת שוטרים, הדחה בחקירה, הפרת הוראה חוקית, בריחה ממעצר וכן עבירות התפרצות, שימוש ברכב ללא רשות ועבירות רכוש נוספות.
- ג. ב"כ המבקשת הפנה לשורת פסיקות, הן במסגרת הבקשה למעצר עד תום ההליכים והן במסגרת הפנייה לפסיקה רלוונטית שהוגשה במסגרת בקשה לאחר השמעת הטיעונים בבקשה והמצביעה על הצורך להרחיק מהחברה עבריינים המבקשים להפיץ הסם המסוכן.

טיעוני ב"כ המשיב לעניין הראיות לכאורה :

בדיון שהתקיים ביום 13/4/14 הסכים ב"כ המשיב כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב וכן עילת מעצר והתמקד באפשרות לאיין מסוכנות המשיב באמצעות שליחתו של המשיב לחלופת מעצר בית בבית קרוביו. ב"כ המשיב חזר והצהיר כי אין מחלוקת בגין קיומן של ראיות לכאורה לצורך הבקשה למעצר עד תום ההליכים וזאת אף בדיון יום 1/6/14 (עמ' 8 ש' 15).

טיעוני ב"כ המשיב לעניין שחרור בתנאי מעצר בית:

- א. מכתב האישום עולה כי כל העבירות נשוא כתב האישום ממוקדות בעיר טבריה ומכאן שאם יורחק המשיב לאיזור ג"ג מרוחק יש בכך כדי להפסיק את ביצוע העבירות כליל.
- ב. ב"כ המשיב מפנה לתסקיר שירות המבחן השני אשר בחן את שני הערבים המוצעים - אחיו של המשיב ובת זוגו המתגוררים באשדוד. ערבים אלו לא נמצאים בקשר תמידי עם המשיב כך שלא היו יכולים לדעת על מעשיו לכאורה ולמונעם וכי הם מעוניינים לסייע למשיב.
- ג. המפקח המוצע כבר שימש בעבר כמפקח על אח אחר ששהה בביתו בתנאי מעצר בית ללא הפרות.

- ד. הרשעתו האחרונה של המשיב הינה משנת 2004 בגין עבירה מ 2003 ומאז לא היה מעורב בפלילים.
- ה. ב"כ המשיב סבור כי באמצעות הפקדה כספית גבוהה ניתן להבטיח כי המשיב לא יפר את תנאי השחרור בערובה.
- ו. שירות המבחן סבור כי בחלופה המוצעת ניתן לאיין מסוכנות המשיב, שירות המבחן הינו גוף מקצועי וכאשר סבר שהחלופה הראשונה אינה ראויה הוא שלל אותה.

בפני בית המשפט העידו שני מפקחים מוצעים.

המפקח העיקרי הינו אחיו של המשיב, מר יניב אוחנה המתגורר עם בת זוגו באשדוד. לבני הזוג 2 ילדים והם מתגוררים בדירת שני חדרים וסלון. עוד מסר כי ביתו משמש אותו גם לעסק ליצור תמונות אליו מגיעים אנשים לצורך קניית התמונות. כאשר עומת המפקח המוצע עם הטענה לפיה לא מיהר להציע עצמו כמפקח בשעה שאחיו עצור מזה תקופה של חודשיים אישר המפקח המוצע כי לא התנדב לשמור על אחיו בשל המרחק הרב שכן המשיב ביקש להשתחרר לחלופה קרובה לבנו. עוד העידה בפני בת זוגו של האח המאשרת כי מכירה את המשיב מאירועים משפחתיים בלבד ולעיתים רחוקות וכי המשיב ישהה או בחדרה או בחדר של ילדיה.

דין והכרעה:

בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, עליו לבחון את שאלת קיום ראיות לכאורה, עילת מעצר וחלופת מעצר.

ראיות לכאורה:

בית-המשפט הבוחן את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבושה של עילת מעצר, אינו נדרש, אלא לבחון האם די בראיות אשר הובאו בפניו, באם תוכנה במהלך המשפט, כדי להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר (ראה: בש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 148). (

ב"כ המשיב הסכים במסגרת הדיון כי קיימות ראיות לכאורה. כמו כן מעיון ראשוני שערכתי בחומר החקירה ביום 13/4/14 וזאת לצורך הארכת מעצרו של המשיב בטרם קבלת תסקיר המעצר נוכחתי אף אני כי מתקיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב ואני קובע כי ראיות אלו הינן ראיות מוצקות לכאורה לביצוע העבירות נשוא כתב האישום.

עילת מסוכנות:

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובע כי:

"(א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

(א) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(ב) קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;

(ג) הואשם הנאשם באחד מאלה:

... (3) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי".

משקבעתי כי קיימות ראיות טובות לכאורה כנגד המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ניכר כי מתקיימת במקרה זה עילת מעצר המבוססת על הסכמת ב"כ המשיב בקיומה של עילת מעצר וכן על שני טעמים עיקריים:

א. **חזקת מסוכנות סטטוטורית** הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (הלן: "חוק המעצרים") בגין עבירות מסוג פשע בפקודת הסמים במסוכנים.

ב. יש במעשיו של המשיב בעבר ובהווה כדי חשש ממשי להישנות מעשיו באם ישוחרר ממעצרו -

(1). **סוג הסמים ומגוון הסמים המסוכנים** - כתב האישום מגולל סידרה ארוכה של עבירות סחר בסמים מסוכנים כאשר המשיב אינו בוחל למכור סמים מסוג "קשים" וממכרים מסוג קוקאין לכל המרבה במחיר וכן סחר בסם החשיש.

(2). **סדרתיות ותחכום בביצוע העבירות** - המשיב פעל באופן מחושב כבית עסק לממכר סמים מסוכנים לכל דבר וזאת על פני תקופה של כחמישה חודשים תמימים בהם עורך המשיב תיאום טלפוני עם קוני הסם תוך שימוש בקודים מוסכמים לצורך ביצוע עבירות הסחר ופעמים רבות, ממש כאיש עסקים סיפק הסם המסוכן לבית הקונה או עסקו.

(3). **עבר פלילי מכביד בתחום הפצת הסם** - לחובת המשיב שהינו בן 34, 7 הרשעות קודמות ורישום אחד ללא הרשעה בגין ביצוע 25 עבירות שונות. המשיב הספיק לרצות שלושה מאסרים בפועל בגין עבירות על פקודת הסמים והוא נדון בגין ביצוע שתי עבירות סחר בסם מסוכן ושתי עבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית. המשיב אף נדון בהרשעתו האחרונה בשנת 2004 בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית ל 29 חודשי מאסר בפועל.

(4). **המלצות תסקירה שירות המבחן הראשון** - ר' התייחסות בדיון בנושא חלופת המעצר.

(5). שתיקת המשיב בחקירתו - כאמור בחר המשיב לשתוק בחלקים נרחבים של חקירתו למעט בתחילת החקירה. בשתיקה זו בבוא היחידה החוקרת לעמתו עם ראיות התביעה יש משום חיזוקה של עילת המסוכנות הקמה כנגד המשיב.

בבש"פ 748/10 שומי איסקוב נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 18.2.10), נאמר:

"השמירה על זכות השתיקה אף מקשה על הנאשם להפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים (בש"פ 8638/96 נחום קורמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(5) 200, 207 (1996)."

וכן " ... ככלל, שתיקתו של נאשם מקום בו היה מתבקש הסבר מצידו, מחזקת עמדת התביעה לצורך שלב המעצר (בש"פ 970/04 סעדי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 19.2.2004)). פשיטא כי כך במישור הראייתי בבוא בית המשפט לבחון קיומן של ראיות לכאורה (בש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 23.8.2005); בש"פ 4881/03 קביליו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 9.6.2003), אך גם במישור עילת המעצר יש נפקות לשתיקתו של הנאשם. דהיינו, השתיקה עשויה לחזק את העילה של מסוכנות. " [בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מ"י (טרם פורסם, 10.3.11) פסקה 6 להחלטת כב' השופט עמית].

חלופת מעצר

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

קובע :

"(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה".

ב"כ המשיב עותר לשחרור המשיב בתנאי מעצר בית בבית אחיו יניב אוחנה באשדוד בפיקוח האח ובת זוגו. הוא נסמך בטיעונו על המלצת תסקיר המעצר השני שניתן בעניינו של המשיב מיום 29/5/14 אשר המליץ על שחרור המשיב תחת פיקוחם של האח ובת זוגו תוך קביעה כי מדובר באנשים נורמטיביים, המסוגלים לשמש דמויות סמכותיות ומציבות גבולות באופן שיפחית רמת הסיכון הנשקפת משחרור המשיב. שירות המבחן אף הוסיף והמליץ על שחרור המשיב בפיקוח אלקטרוני.

בטרם אתייחס למשקל הניתן להמלצתו של שירות המבחן בתסקירו השני בבואו להמליץ על שחרור המשיב חשוב לעמוד על קביעותיו של שירות המבחן במסגרת תסקיר המעצר הראשון.

במסגרת תסקיר זה חווה דעתו שירות המבחן כי המשיב לא עבר שינוי מהותי בדפוסי חשיבתו ובאורחות חייו מאז מאסרו האחרון, אינו מגלה יציבות בחייו, הידק קשר עם החברה השולית לאחר גירושו וניכר כי חשיבתו שטחית. כל אלו הובילו את שירות המבחן להערכה כי קיימת סבירות גבוהה להישנות עבירות דומות בעתיד ויודגש כבר עתה : מעיון בתסקיר המעצר הראשון ניכר כי הערכה זו הינה עצמאית ונעשתה במנותק לשלילת חלופת המעצר שהוצעה לצורך תסקיר המעצר הראשון.

והנה, מעיון בהמלצות תסקיר המעצר השני אין כל זכר לקביעות אלו בשעה ששירות המבחן בחר להתייחס אך

ורק למפקחים המוצעים ואף לא נפגש עם המשיב בשנית. מכאן אני למד שאין כל שינוי בקביעות שירות המבחן בעניינו של המשיב.

בכל מקרה, נותר שיקול הדעת בהחלטה בדבר מעצר משיב בידי בית המשפט, אשר רשאי שלא לאמץ את ההמלצות המובאות בתסקיר, שהינו אמצעי וכלי עזר לשם קבלת אינפורמציה עובר לקבלת ההחלטה. המלצת שירות המבחן בתסקיר המעצר הינה בגדר המלצה בלבד, ואין ביהמ"ש כבול אליה (ר' בש"פ 9189/09 שלום ימיני נ' מדינת ישראל, בש"פ 431/11 מדינת ישראל נ' יחיא מוסטפא), הדברים שנאמרו על ידי כב' השופטת ארבל בבש"פ 5309/05 דוד צמח נ' מדינת ישראל :

" [...] השיקולים המנחים את שירות המבחן בהמלצתו והשיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשקול לצורך החלטתו לא בהכרח זהים וחופפים הם."

וכן דבריה של כב' השופטת מ' נאור בבש"פ 3232/09 - אהרן בוטרשוילי נ' מדינת ישראל, תק-על 2009(2), 2211(22/04/2009) :

"אכן שירות המבחן המליץ את שהמליץ בעניינו של העורר, ארההמלצה, כשמה כן היא, אינה אלא המלצה ובית המשפט אינו חייב לקבלה. כמו בית המשפט המחוזי איני סבורה שנכון היה לשקול את השלכות המעצר או השחרור על גזר הדין, אך שאר נימוקי בית המשפט השלום מקובלים עלי. כפי שציין השופט אזולאי עבירות של סחר בסמים יכולות להתבצע בצורות שונות גם במסגרת פיקוח ומעצר בית, וזה הגיונה של הגישה לפיה רק במקרים נדירים ישוחררו נאשמים בעבירות סמים." (ההדגשה אינה במקור - נ.מ.ל)

ההלכה הנוהגת בענייני מעצר בעבירות הפצת הסם :

על המסוכנות הרבה הנשקפת מעבירות הפצת הסם והאפשרות כי עברייני הסם ימשיכו להפיץ הסם גם בעת שהותם במעצר בית מלא ובפיקוח אלקטרוני נקבע לא אחת על ידי בית המשפט העליון :

"מסוכנות זו נלמדת ממאפייניהן של עבירות אלה ובכללם הנזק הרב לחברה הטמון בנגע הסמים, הפיתוי לעסוק בעבירות אלה נוכח השכר הרב בצידן, והעובדה כי מדובר בעבירות שלצורך ביצוען לא נדרשת בהכרח יציאה מהבית... מאפיין משמעותי נוסף נוגע לעובדה שפעמים רבות מעורבים בעבירות אלה גם אנשים הנורמטיביים נעדרי עבר פלילי... ויתכן שאף מן העובדה כי הפעולות הנדרשות מחלק מהמעורבים נראות שוליות עבור המבצעים אותן, כגון העברת חפץ ממקום למקום, כך שגם אנשים נורמטיביים מוכנים לבצען מבלי לחשוב על השלכות מעשיהם עד תום." [בש"פ 2746/11 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.5.2011)].

כאשר מדובר בעבירות מסוג זה הכלל שנקבע בשורה של פסקי דין הוא כי: **"מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת**

סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר." [בש"פ 4305/09 גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל, (טרם פורסם (25/5/09)].

אמון בית המשפט בנאשם

"שאלת השחרור לחלופת מעצר תלויה, במידה מרובה, ביכולת ליתן בנאשם אמון. זו מוסקת, בין היתר, מעברו של הנאשם, מהתנהגותו של הנאשם במהלך האירועים נושא כתב האישום ולאחריהם; ומנסיבותיו הפרטניות של המקרה המובא לפתחו של בית המשפט (ראו: בש"פ 2737/10 שטרית נ' מדינת ישראל (פורסם בנוב, 15.4.10); בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל (פורסם בנוב, 22.2.07))." [בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 25.1.11), פסקה 13].

"כידוע, שחרורו של נאשם לחלופת מעצר מבוססת על היכולת ליתן אמון בנאשם (ראו למשל: בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל (פורסם בנוב, 22.2.2007); בש"פ 4574/07 מדינת ישראל נ' אבוקיעאן (פורסם בנוב, 28.5.2007)). עברו הפלילי של העורר מלמד כי לא ניתן לתת בו אמון כי לא יפר את תנאי מעצר הבית. לכך יש לצרף את העובדה שחלופת המעצר שהוצעה אינה נראית לי כזו שיש בה כדי להשיג את מטרת המעצר, בין היתר לאור העובדה כי אחת הערבות הינה אחותו הצעירה של העורר, אשר שירות המבחן עצמו העריך כי "לא יהיה נכון להטיל עליה תפקיד סמכותי ואחראי כלפי אחיה הבכור." [בש"פ 2911/08 שוקרון נ' מדינת ישראל, (10.4.08) פסקה 16].

"בבסיסו, שחרור בערובה הוא מעין חוזה אמון בין המשוחרר לבין בית המשפט. המשוחרר מתחייב לכך שיעמוד בתנאים ובית המשפט, בהנחה שהוא נותן בו אמון- מורה על שחרורו. כל האמצעים הנוספים, יהיו אלו מפקחים בשר ודם או איזוק אלקטרוני, אינם אלא חישוקים שנועדו להבטיח את קיומו של החוזה, אולם אינם יכולים להוות את בסיסו" [בש"פ 9854/06 עאטיאס נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 13.12.06), פסקה 16].

סיכום של דבר :

לאחר שקבעתי כי קיימות ראיות לכאורה מוצקות כנגד המשיב וכי קיימת עילת מסוכנות ממשית ומשמעותית הרמה כנגד המשיב הגעתי לכדי מסקנה כי המשיב לא הצליח להפריך עילת המסוכנות וכי אין בידי לתת אמון במשיב כי באם ישוחרר בחלופת מעצר לרבות מעצר בית, פיקוח אלקטרוני והפקדה כספית גבוהה יש בכך כדי לאיין מסוכנותו של המשיב כלפי הציבור הרחב או להפחית מסוכנותו למדרג הנמוך והכל מהטעמים הבאים :

א. מעשיו לכאורה של המשיב מעידים עליו כי הינו "שור מועד" וכי הפך את העבריינות והסחר בסמים

מסוכנים לדרך חיים של ממש - הוא פועל באופן שיטתי, מתוחכם, אינו בוחל בדבר עבור בצע כסף גם במחיר הפצת סמים קשים וממכרים לכל דורש, על פני תקופה ארוכה ובסדרתיות עקבית, כמעט ניתן לומר "עסקית".

ב. עברו הפלילי המכביד מעיד על המשיב שהינו צעיר יחסית (34) כי מדובר ברצף של עבירות הפצת סם המבוצעות בסדרתיות וכי שלושה מאסרים בפועל שהושתו על המשיב לא הרתיעו אותו לשוב לסורו באופן מופגן ובוטה.

ג. קביעתי כי לא ניתן לתת אמון במשיב מקבלת חיזוק בהרשעותיו הרבות יחסית של המשיב מתחום העבירות כנגד החוק ואוכפיו: המשיב הורשע בגין ביצוע עבירות הפרעה לשטר במילוי תפקידו - 2 עבירות, הדחה בחקירה, תקיפת שטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור - 2 עבירות, הפרת הוראה חוקית ובריחה ממעצר.

ד. תסקיר המעצר הראשון שהוכן בעניינו של המשיב מצביע על רמת סיכון גבוהה להישנות ביצוע העבירות באם ישוחרר המשיב ממעצרו בתנאים מגבילים ולאור כל האמור לעיל סבורני כי אין לאמץ את המלצתו של שירות המבחן כפי שבאה בתסקיר המעצר השני ושלא נתנה ביטוי או התייחסות נאותים לקביעותיו הנחרצות של שירות המבחן בתסקיר המעצר הראשון.

ה. במקרה זה לא חל אחד החריגים המוכרים בפסיקה המאפשרים שחרורו של משיב המואשם בעבירות הפצת סם - אין מדובר במשיב בעל עבר נקי, אין מדובר בעבירה בודדת בגדר מעידה חד פעמית ולא מתקיימות נסיבות אישיות חריגות. עוד קביעתי כי המלצת שירות המבחן בתסקיר המעצר השני אינה מבוססת דיה ואין לאמצה.

ו. אין בידי לאמץ טענת ב"כ המשיב כי בעצם העובדה שהמשיב כופר במיוחס לו והימצאות 48 עדים ברשימת עדי התביעה מחייבת המסקנה כי ההליכים בתיק זה ימשכו זמן רב, אולי אף מעבר לתשעת החודשים וכי הדבר מצדיק שחרורו של המשיב בחלופה. כתב האישום הוגש אך לפני חודשיים ימים ואין מניעה כי משפטו של המשיב יחל כבר בזמן הקרוב. מכל מקום תעמוד למשיב הזכות לפעול להגשת בקשה לעיון חוזר בבוא העת מפאת חלוף הזמן באם יתקיימו התנאים הקבועים בחוק ובפסיקה אך ארוכה הדרך מנקודת הזמן והשלב הדיוני בו מצוי עניינו של המשיב כיום ועד לנקודה המדוברת בעתיד, אם בכלל. אוסיף עוד כי אימוץ הטענה עלול אף להביא לתוצאה בלתי רצויה לפיה עבריינים המפיצים סם מסוכן באופן שיטתי ועל פני תקופה ישתחררו דווקא מכיוון שחומר הראיות שנאסף כנגדן הינו רב.

ז. למעלה מכך ולאחר שקביעתי כי לא ניתן לתת אמון במשיב באם ישוחרר אציין כי לא התרשמתי שהמפקחים המוצעים עשויים לאיין המסוכנות הרבתית הנשקפת מהמשיב לאור כל האמור לעיל. אחיו של המשיב לא נרתם בתחילת ההליך לערוב לאחיו, הוא ובת זוגו מעידים כי הקשר בינם למשיב הינו

רופף ובת הזוג נפגשה ומכירה את המשיב מאירועים משותפים בלבד, האח מחזיק בבית קטן מידות האמור להלין את המשיב 24 שעות ביממה על פני חודשים ארוכים בנוסף לבני הזוג ושני ילדיהם ויתרה מכך - האח מפעיל בביתו עסק לכל דבר אליו נכנסים קונים פוטנציאליים, עובדה המגבירה היכון ומהווה כר פורה להמשך פעילות הסחר בסמים המסוכנים מצד המשיב.

לאור האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"א סיוון תשע"ד, 09/06/2014 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, שופט